

Sygnatura akt I C 132/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSR Agnieszka Czyniewska**

Protokolant: Ewelina Potuszyńska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015 roku w Ząbkowicach Śląskich

na rozprawie sprawy z powództwa **K. S.**

przeciwko **A. R.**

o zapłatę kwoty 75.000,00zł

I. zasądza od pozwanego A. R. na rzecz powoda K. S. kwotę 19.980zł (dziewiętnaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22.03.2013r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. zasądza od powoda K. S. na rzecz pozwanego A. R. kwotę 489,32zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje powodowi K. S. uiścić na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotę 110,70zł tytułem kosztów postępowania;

V. nakazuje pozwanemu A. R. uiścić na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotę 40,94zł tytułem kosztów postępowania.

I C 132/13

UZASADNIENIE

Powód K. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. R. kwoty 75.000 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 1.09.2009r., do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powództwa podniósł, że prawomocnym wyrokiem z dnia 21.09.2011r., Sąd Rejonowy w Z. uznał pozwanego winnym tego, że w dniu 31.08.2009r., w miejscowości J. poprzez uderzenie ręką w okolicę oka spowodował u powoda obrażenia ciała w postaci urazu tępego gałki ocznej lewej, złamania kości przyśrodkowej oraz dolnej ściany oczodołu lewego przepukliny szklistki, nadciśnienia pourazowego oka lewego, obrzęku tarczy nerwu, podwichnięcia soczewki oka lewego, rany spojówki oka lewego, opadnięcia powieki górnej, oka lewego w następstwie których doszło do dwojenia pionowego widzenia, skutkującego znaczną trwałą niezdolnością do pracy w zawodzie operatora.

W związku z tym powód zażądał zadośćuczynienia w wysokości 60.000 zł. Ponadto podniósł, że poniósł wydatki w postaci kosztów dojazdu do W. i K. w łącznej wysokości około 1.500 zł., kosztów odwiedzin rodziny w szpitalach około 1.000 zł., zakupu leków około 400 zł., koszt operacji oka 2.500 zł., utracił też zarobki w okresie pobytu na zasilku

chorobowym i rehabilitacyjnym po 600 zł., miesięcznie (łącznie 7200 zł.), poniósł też koszty dodatkowego wyżywienia w wysokości 2.400 zł.

Pozwany A. R. wniósł o oddalenie powództwa .

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany powołał się na przyczynienie się powoda do zdarzenia w szczególności wskazał, na prowokującą postawę powoda, , jego agresywne zachowanie, pomawianie i ublizanie pozwanemu, i jego najbliższym słowami wulgarnymi co doprowadziło pozwanego do silnego wzburzenia i zdenerwowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. S. i pozwany A. R. są sąsiadami.

Pomiędzy nimi istnieje konflikt. Pomiędzy nimi wcześniej zdarzały się już scysje.

(bezsporne).

W dniu 31.08.2009r., A. R. chciał wyjechać samochodem ze swojej posesji po materiały budowlane.

Zauważył wówczas, że przejazd został zastawiony przez przyczepę, na której znajdowała się łódka.

Pozwany A. R. przesunął więc przyczepę z łódką i pojechał po materiały budowlane.

Po powrocie zajął się pracą na trasie.

(dowód: - zeznania pozwanego k. 269-270).

Okolo godziny 18 Z pracy wrócił powód K. S.. Kiedy zobaczył, że przyczepa z łodzią nie stoi na swoim miejscu poszedł do pozwanego A. R.; był zdenerwowany i pod wpływem alkoholu.

Pomiędzy stronami doszło do kłótni.

Powód zapytał pozwanego dlaczego pozwany przestawił jego łódkę, pozwany odpowiedział, że mu przeszkadzała.

Powód zaczął krzyczeć do pozwanego, że chciał mu ukraść łódkę; nazwał go złodziejem. Pozwany nakazał powodowi opuszczenie jego posesji. Pozwany powiedział powodowi aby zadzwonił na policję i odwrócił się chcąc odejść.

Wówczas powód złapał pozwanego za odzież i odwrócił w swoją stronę. Powód zaczął ublizać matce pozwanego mówiąc że „ jest k... skoro takiego złodzieja urodziła”. Wtedy pozwany uderzył powoda ręką w okolice oka.

Powód upadł na ziemię , zaczęła lecieć mu krew.

(dowód: - zeznania pozwanego A. R. k. 269-270).

Powód został odwieziony do Szpitala (...). A. w Z.. Założono opatrunek o skierowano go do Szpitala w B..

Stwierdzono też, że powód jest po pożyciu alkoholu.

(dowód: akta Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich sygn akt II K 280/10 w szczególności karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 50).

Na Oddziale Okulistycznym Szpitala w D. powód K. S. przebywał od 31.08.2009r., do dnia 8.09.2009r. Rozpoznano u niego uraz tępy gałki ocznej lewej, złamanie kości przyśrodkowej, oraz dolnej ściany oczodołu lewego, wytrzeszcz gałki ocznej lewej, nadciśnienie pourazowe oka lewego, obrzęk tarczy nerwu II oraz plamki oka lewego, podwichnięcie soczewki oka lewego, ranę spojówki oka lewego, opadnięcie powieki górnej oka lewego.

zastosowano tam leczenie zachowawcze i 8.09.2009r., przekazano powoda do (...) we W..

(dowód; karta informacyjna leczenia szpitalnego Szpitala (...) w D. k. 31).

W okresie od 8.09.2009r., do dnia 18.09.2009r., powód K. S. przebywał w (...) we W..

Wykonano u niego zabieg operacyjny w znieczuleniu ogólnym polegający na uwolnieniu przepukliny oczodołowej, dno oka zaopatrzono siatką tytanową; dokonano zszycia rany i założono gumowy sączek.

Po operacji powoda przekazano do Kliniki (...) na ul. (...) we W. celem dalszego leczenia.

(dowód: karta informacyjna (...) Szpitala (...) k. 29).

W powyższym Szpitalu powód K. S. przebywał od dnia 18.09.2009r., do dnia 25.09.2009r.

W dniu 23.09.2009r., wykonano u powoda zabieg witrektomii i podszycia soczewki w znieczuleniu okołogałkowym.

(dowód: - karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 33).

W dniu 23.04.2010r., powód K. S. przeszedł w Centrum (...) w K. operację obu oczu; podczas której cofnięto mięsień prosty górny w oku lewym i prawym. Powód w tym samym dniu wypisany został do domu z zaleceniami oszczędnego trybu życia i unikanie wysiłku fizycznego przez dwa miesiące.

(dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 34).

Koszt operacji oka wyniósł 2.500 zł.

(dowód: - rachunek numer (...) z dnia 23.04.2010r., k. 8).

W dniu 1.10.2011r., powód K. S. przeszedł operację lewego oka na mięśniach wewnątrzgałkowych w Szpitalu w K. w związku z utrzymującym się podwójnym widzeniem. Operacja przebiegła bez powikłań; w tym samym dniu powód został wypisany do domu.

Zalecono mu kontrolę za 7 dni, a następna po 2 miesiącach, stosowanie kropli do oczu oraz oszczędny tryb życia i unikanie wysiłku fizycznego przez dwa miesiące.

(dowód: - karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 32).

Koszt przejazdu do Karkowa wynosił 387,11 zł.

(dowód: - paragony fiskalne i faktury k. 45).

Do K. powoda wiozła raz była żona M. D. i raz pasierbica K. B.. K. S. wozila K. B.; powód dawał wówczas pieniądze benzynę.

M. D. wozila tez powoda do Szpitala do (...) razy.

Do W. i K. powoda wozil tez Z. D. (1).

(dowód: - zeznania świadka K. B.. K. 104;

- zeznania świadka M. D. k. 104-105;

- zeznania świadka Z. D. (1) k. 105).

Wyrokiem z dnia 21 września 2011r., Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich uznał pozwanego A. R. winnym tego, że w dniu 31.08.2009r., w miejscowości J. poprzez uderzenie ręką w okolice oka spowodował u powoda K. S. obrażenia ciała w postaci urazu tępego gałki ocznej lewej, złamania kości przyśrodkowej oraz dolnej ściany oczodołu lewego przepukliny szklistki, nadciśnienia pourazowego oka lewego, obrzęku tarczy nerwu, podwichnięcia soczewki oka lewego, rany spojówki oka lewego, opadnięcia powieki górnej, oka lewego w następstwie których doszło do dwojenia pionowego widzenia, skutkującego znaczną trwałą niezdolnością do pracy w zawodzie operatora maszyn.

(dowód: - akta Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich sygn. akt II K 208/10)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19.04.2011r., stwierdzono, że powód K. S. jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 31.10.2012r.

(dowód: - Orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19.04.2011r., k. 35).

W wyniku urazu powód K. S. doznał zaburzeń nerwów ruchowych gałki ocznej lewej skutkującej dwojeniem i wymagającej korekcji chirurgicznej.

Powód doznał złamania kości oczodołu lewego w wyniku czego doszło do wklonowania się gałki ocznej, co wymagało operacji chirurgicznej; operacji wymagały też urazy gałki ocznej.

Mimo przeprowadzonych zabiegów u powoda wystąpiło podwójne widzenie . Po wykonanych zabiegach uzyskano tylko częściową poprawę. Powód widzi O. pojedynczy tylko przy patrzeniu na wprost. Każde skręcenie głowy powoduje dwojenia. Stan ten jest nieodwracalny.

W wyniku urazu u powoda nastąpił 55 % trwały uszczerbek na zdrowiu.

(dowód - opinia biegłego E. G. z dnia 10.10.2013r., k. 113;

- opinia uzupełniająca biegłego E. G. z dnia 17.11.2013r., k. 129;

- opinia uzupełniająca biegłego E. G. z dnia 3.03.2014r., k. 163).

W okresie od 27.10.2008r., do dnia 26.12.2010r., powód K. S. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...). Zoo w Z. na stanowisku operatora.

(dowód: - świadectwo pracy k. 38).

Kiedy pracował powód zarabiał średnio 2.495,78 zł.

W okresie od 1.09.2009r., do 1.03.2010r., powód przebywał na zasiłku chorobowym, który wynosił:

- wrzesień 2009r – 1598,10 zł;

- październik 2009r – 1651,37 zł;

-listopad 2009r – 1598,10 zł;

- grudzień 2009r – 1651, 37 zł;

- styczeń 2010r. - 1651, 37 zł;

- luty 2010r. – 1491,56 zł;

- marzec 2010r.- 53,27 zł;

W okresie od 2.03.2010r., do 30.05.2010r. , powód przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym. (90%) w wysokości:

- marzec 2010r- 1797,60 zł;

- kwiecień 2010 - 1797,60 zł;

- maj 2010r - 1797,60 zł;

W okresie od 31.05.2010r – 26.12.2010r powód przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym. (75%) w wysokości:

- maj 2010r. – 49,94 zł;

- czerwiec 2010r.- 1498,20 zł;

- lipiec 2010r.- 1548,14 zł;

- sierpień2010r.- 1548,14 zł;

- wrzesień 2010r; .- 1498,20 zł;

- październik 2010r; 1548,14 zł;

- listopada 2010r; .- 1498,20 zł;

- grudzień 2010r;- 1298,44 zł.

(dowód: - zaświadczenie z dnia 29.04.2014r., k. 180).

Pozwany A. R. leczy się na serce, cukrzycę typu 2 i zwyrodnienie kręgosłupa.

(dowód: - karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 54, 55).

Powód jest czynnym członkiem koła Łowieckiego „ (...) - 235). dia”

(dowód: - dokumentacja koła (...) k.

Sąd zważył:

Powód K. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. R. kwoty 75.000 zł., z czego kwota 60.000 zł., stanowi zadośćuczynienie za doznaną krzywdę pozostała zaś kwota stanowi odszkodowanie.

Swoje roszczenie powód wywodził ze zdarzenia jakie miało miejsce w dniu 31.08.2009r. Powód podał, że w tym dniu pozwany uderzył go i spowodowała u niego obrażenia oka.

Poszkodowanemu który doznał uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia przysługuje na podstawie art. 445 §1 k.c. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, obejmujące rekompensatę za cierpienia fizyczne i psychiczne.

Uszkodzeniem ciała w rozumieniu art. 444§1 k.c. i art. 445 §1 k.c. jest takie oddziaływanie na ciało ludzkie , które zostawia na nim wyraźny ślad będący wynikiem naruszenia tkanek organizmu , bez względu na to czy chodzi o uszkodzenie jedynie powierzchowne czy też uszkodzenia poważne np., powiązane ze złamaniem kości czy uszkodzeniem mięśni. Rozstrojem zdrowia natomiast w rozumieniu tych przepisów jest takie oddziaływanie na organizm ludzki , które pociąga za sobą zakłócenie jego funkcji , przy czym czas trwania skutków nie ma znaczenia (orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 12.03.1975 II CR 18/1975).

Uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia łączy się najczęściej z doznaniem przez poszkodowanego krzywdy , na którą składa się między innymi cierpienie fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne polegające

na ujemnych odczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi , bądź w związku z następstwami uszkodzeń ciała lub rozstroju zdrowia .

Zaznaczyć należy, że w przypadku zadośćuczynienia chodzi o krzywdę ujmowaną jako cierpienia fizyczne (ból, i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne zarówno już doznane jak i te które mogą wystąpić w przyszłości.

Aby były jednak podstawy do zasądzenia zadośćuczynienia musi istnieć związek przyczynowy między uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia a zdarzeniem.

Zadośćuczynienie przyznawane jest poszkodowanemu za stanowiące normalne następstwo działania lub zaniechania sprawcy uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia jako odpowiednia suma stanowiąca zapłatę za doznaną krzywdę, przy czym szkodę stanowi nasilenie cierpień, długotrwałość choroby, rozmiar cierpień lub konsekwencje uszczerbku w dziedzinie życia osobistego i społecznego.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie istnieją podstawy do przyjęcia, że zdarzenie z dnia 31.08.2009r., . było powodem wystąpienia u powoda uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia.

Zgodnie bowiem z art. 415 k.c. kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia.

Z twierdzeń powoda wynika, że Powód dnia 31.08.2009r., pozwany uderzył go i spowodowała u niego obrażenia oka.

Okoliczności te były przedmiotem badania przez sąd w postępowaniu karnym.

Jak bowiem wynika z okoliczności sprawy w szczególności z akt tutejszego sądu sygn. akt II K 208/10 wyrokiem z dnia 21 września 2011r., Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich uznał pozwanego A. R. winnym tego, że w dniu 31.08.2009r., w miejscowości J. poprzez uderzenie ręką w okolice oka spowodował u powoda K. S. obrażenia ciała w postaci urazu tępego gałki ocznej lewej, złamania kości przyśrodkowej oraz dolnej ściany oczodołu lewego przepukliny szklistki, nadciśnienia pourazowego oka lewego , obrzęku tarczy nerwu , podwichnięcia soczewki oka lewego, rany spojówki oka lewego, opadnięcia powieki górnej, oka lewego w następstwie których doszło do dwojenia pionowego widzenia, skutkującego znaczną trwałą niezdolnością do pracy w zawodzie operatora maszyn.

Zgodnie z art. 11 k.p.c. w postępowaniu cywilnym sąd związany jest ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego. Oznacza to, że sąd cywilny związany jest ustaleniami co do popełnienia przestępstwa zawartymi w prawomocnym wyroku skazującym, w szczególności okolicznościami dotyczącymi osoby sprawcy, przypisanego mu czynu i przedmiotu przestępstwa. Oznacza to, że sąd – rozpoznając sprawę cywilną – musi przyjąć, że skazany popełnił przestępstwo przypisane mu wyrokiem karnym. (orzeczenie Sądu Najwyższego dnia 14.04.1977r IV P R 63/77 LEX nr 7928). W postępowaniu cywilnym skazany nie może bronić się zarzutem, że nie popełnił przestępstwa , za które wcześniej został skazany prawomocnym wyrokiem , ani też , że przestępstwem tym nie wyrządził szkody.

Skoro więc okoliczności związane z uznaniem winy pozwanego były już przedmiotem badania przez sąd w postępowaniu karnym i zapadł wyrok skazujący pozwanego sąd cywilny musi je uwzględnić.

Z tych też powodów uznać należy, że wina pozwanego a tym samym jego odpowiedzialność za szkodę powoda nie budzą wątpliwości.

Zawinione bowiem działanie pozwanego pozostające w związku przyczynowo- skutkowym z doznaną przez powoda szkodą zostało potwierdzone wyrokiem karnym .

Zaznaczyć jednak należy, że związanie wyrokiem karnym nie stoi jednak na przeszkodzie ustalenia przez sąd cywilny przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody.

Sąd uznał co do zasady zasadne roszczenie powoda o zadośćuczynienie.

Jak już zaznaczono wyżej poszkodowanemu który doznał uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia przysługuje na podstawie art. 445 §1 k.c. zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, obejmujące rekompensatę za cierpienia fizyczne i psychiczne.

Z okoliczności sprawy wynika, że u powoda K. S. w wyniku uderzenia go przez pozwanego stwierdzono uraz oka.

Zaznaczyć należy, że w przypadku zadośćuczynienia chodzi o krzywdę ujmowaną jako cierpienia fizyczne (ból, i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia). Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne zarówno już doznane jak i te które mogą wystąpić w przyszłości.

Przepis art. 445 §1 k.c. nie uzależnia możliwości dochodzenia zadośćuczynienia od doznania poważnych obrażeń czy też poważnego uszczerbku na zdrowiu.

W razie stwierdzenia, że poszkodowany doznał cierpień fizycznych i psychicznych które przez krótki nawet okres czasu wytrąciły go z równowagi i zakłóciły tok jego życia , przyznanie mu zadośćuczynienia jest uzasadnione.

(orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 5.05.1967 I PR (...), orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 24.02.1970r., I CR 438/1969, orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15.01.1974r., ICR 792/1973) .

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości , że zarówno samo zdarzenie jak i potem odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe miały musiały być związane dla niego z dużym stresem.

Jak wynika z okoliczności sprawy w wyniku zdarzenia z dnia 31.08.2009r. powód doznał obrażeń w postaci urazu tępego gałki ocznej lewej, złamania kości przyśrodkowej oraz dolnej ściany oczodołu lewego przepukliny szklistki, nadciśnienia pourazowego oka lewego , obrzęku tarczy nerwu , podwichnięcia soczewki oka lewego, rany spojówki oka lewego, opadnięcia powieki górnej, oka lewego w następstwie których doszło do dwojenia pionowego widzenia.

W wyniku powyższego zdarzenia powód przebywał w szpitalu w okresie od 31.08.2009r., do dnia 25.09.2009r.

W dniu 15.09.2009r., w (...) Szpitalu (...) we W. przeprowadzono u powoda zabieg operacyjny repozycji złamania kości oczodołu polegający na uwolnieniu przepukliny oczodołowej, o zaopatrzeniu dna oka tytanową siatką.

W dniu 23.09.2009r., w Szpitalu Akademii Medycznej we W. wykonano u powoda następny zabieg - witrektomii i podszycia soczewki w znieczuleniu okołogałkowym.

Po powrocie ze szpitala u powoda utrzymywało się podwójne widzenie.

Z opinii biegłej z zakresu okulistyki E. G. wynika, że w wyniku doznanego przez powoda urazu nastąpiło złamanie kości oczodołu i wklonowanie się gałki ocznej . Przeprowadzone u powoda operacje oka w (...) Szpitalu (...) we W. oraz Szpitalu Akademii Medycznej we W. polegały na usunięciu kleszczonej do przedniej komory szklistki oraz wszyciu sztucznej soczewki.

W wyniku tych zabiegów u powoda uzyskano dobrą ostrość widzenia, jednakże po operacji nastąpiło podwójne widzenie z uwagi na zaburzenia ruchomości gałki ocznej i asymetrycznego jej położenia.

W związku z двоjeniem widzenia powód przeszedł dwa zabiegi w Centrum (...) w K.- pierwszy zabieg w dniu 23.04.2010r., polegał na cofnięciu mięśnia prosty górnego w oku lewym i prawym.

Drugi zabieg w związku z utrzymującym się nadal podwójnym widzeniem przeprowadzony został w dniu 1.10.2011r; była to operacja lewego oka na mięśniach wewnątrzgałkowych.

Z okoliczności sprawy wynika, że powyższe zabiegi przyniosły tylko częściowy efekt.

Z opinii biegłego z zakresu okulistyki E. G. wynika, że

po wykonanych zabiegach częściowo u powoda ustąpiło podwójne widzenie przy patrzeniu na wprost; nadal jednak utrzymuje się ono przy patrzeniu na boki w górę i dół. Każde skręcenie głowy powoduje двоjenie.

Jak stwierdziła biegła stan ten jest nieodwracalny.

Niewątpliwie więc zdarzenie z dnia 31.08.2009r., związane było dla powoda z cierpieniami i obawami o sprawność jednego najważniejszych narządów jakie człowiek posiada.

Niewątpliwie uzasadnia więc co do zasady żądanie powoda zadośćuczynienia.

Z opinii biegłego wynika również że w wyniku doznanego urazu powód doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 55 %.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika również że przed wypadkiem powód pracował w Przedsiębiorstwie (...). zoo w Z. na stanowisku operatora.

Doznany uraz uniemożliwia mu obecnie wykonywanie takiej pracy.

Są dnia dał wiary twierdzeniom strony pozwanej, z powód nadal taką pracę wykonuje.

Nie potwierdza tego zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności nie potwierdzili tego słuchani przed sądem świadkowie G. H., M. I., W. I. i D. R..

Świadkowie G. H. zeznał, że nie widział aby powód po wypadku wykonywał na terenie J. jakieś prace ziemne; czasem tylko zdarza się, że ze prosi go o przewiezienie samochodem np. koparki.

Świadek M. I. i W. I. zeznali, że od wypadku nie widzieli jak pozwany pracował na ciężkim sprzęcie. M. I. zeznała, że kiedy widywała powoda pracującego na koparce to jeszcze pracował; zeznali natomiast że widują pozwanego jeżdżącego samochodem, ciągnikiem.

W ocenie Sądu jednakże fakt, że pozwany prowadzi pojazdy mimo utrzymującego się podwójnego widzenia, nie ma wpływu na skutki doznanego przez powoda urazu; jeżeli powód mimo istniejących przeciwwskazań prowadzi pojazdy robi to na własną odpowiedzialność i naraża się na odpowiedzialność prawną.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej niemożliwym jest aby osoba z podwójnym widzeniem ujawniającym się – jak wynika z opinii biegłego – przy każdym skręceniu głowy- mogła obsługiwać ciężki sprzęt i prowadzić pojazdy.

Wszystkie te okoliczności dawały sądowi podstawę do uznania po stronie powoda, że kwota wysokości 55 .000 zł. byłaby kwotą odpowiednią tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę.

Zaznaczyć bowiem należy, że krzywda wynagradzana zadośćuczynieniem jest szkodą niemajątkową, nie ma więc ona charakteru ekwiwalentności jaką cechuje wynagrodzenie szkody majątkowej.

Pojęcie sumy odpowiedniej użyte w art., 445 §1 k.c. ma w istocie charakter niedookreślony , niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia.

Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy ale musi być odpowiednia w tym znaczeniu, że powinna być – przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego – utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia ma służyć bowiem złagodzeniu doznanej krzywdy, a jednocześnie nie być źródłem wzbogacenia.

Przy określaniu wysokości zadośćuczynienia podstawowe znaczenie ma stopień natężenia krzywdy, a więc cierpień fizycznych i ujemnych doznań psychicznych. Decyduje więc rodzaj, charakter i długotrwałość cierpień fizycznych i psychicznych doznanych przez poszkodowanego wskutek uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia, długotrwałość choroby następstw zdarzenia oraz konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym (orzeczenie Sądu Najwyższego dnia 18.12.1975r., ICR 862/1975, orzeczenie Sądu Najwyższego dnia 10.06.1999r., IIUKN 689/1988, orzeczenie Sądu Najwyższego dnia 28.09.2001r., III CKN 427/2000, orzeczenie nie Sądu Najwyższego dnia 28.09.2001r., III CKN 427/2000).

Sąd wziął pod uwagę, że powód doznał uszkodzenia jednego z najważniejszych organów jakie posiada człowiek., który jest niezbędny do prawidłowej, pełnej egzystencji człowieka. Uraz ten spowodował konieczność przejścia przez powoda szeregi zabiegów oka co niewątpliwie związane było z cierpieniami nie tylko fizycznymi ale i psychicznymi- obawami związanymi o stan oka i dalszą związaną z tym przyszłość.

Ponadto jak wynika z opinii biegłej z zakresu okulistyki skutki tego urazu – podwójne widzenie- są nieodwracalne i uniemożliwiają powodowi prowadzenie normalnej- jak przed zdarzeniem – egzystencji.

Biorąc to pod uwagę Sad uznał, że kwota łącznie 55.000 zł. tytułem zadośćuczynienia jest kwotą odpowiednią w rozumieniu art. 445 §1 k.c.

W tym miejscu zaznaczyć należy, że związanie wyrokiem karnym nie stoi jednak na przeszkodzie ustalenia przez sad cywilny przyczynienia się poszkodowanego do powstania szkody.

W ocenie sądu powód przyczynił się do powstania szkody, co powoduje obniżenie mu zadośćuczynienia na zasadzie art. 362 k.c.

Zdaniem sądu przyjęcie przyczynienia się stanowi takie zachowanie poszkodowanego, które pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą oraz wykazuje pewną cechą dodatkową jest zawinione lub przynajmniej obiektywnie nieprawidłowe.

Przyczynienie się występuje gdy w wyniku badania stanu faktycznego sprawy dochodzi się do wniosku, że bez udziału poszkodowanego szkoda by nie powstała lub nie przybrałaby rozmiarów które rzeczywiście osiągnęła.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy uznać należy, że przyczyną powstania szkody u powoda było jego agresywne zachowanie się w stosunku do pozwanego.

Z okoliczności sprawy wynika, że to powód wywołał awanturę będąc pod wpływem alkoholu.

W dniu 31.08.2009r., A. R. chciał wyjechać samochodem ze swojej posesji po materiały budowlane.

Zauważył wówczas, że przejazd został zastawiony przez przyczepę, na której znajdowała się łódka.

Pozwany A. R. przesunął więc przyczepę z łódką i pojechał po materiały budowlane.

Po powrocie zajął się pracą na trasie.

Około godziny 18 z pracy wrócił powód K. S..

Kiedy zobaczył, że przyczepa z łodzią nie stoi na swoim miejscu poszedł do pozwanego A. R.; był zdenerwowany i pod wpływem alkoholu.

Pomiędzy stronami doszło do kłótni.

Powód zapytał pozwanego dlaczego pozwany przestawił jego łódkę, pozwany odpowiedział, że mu przeszkadzała.

Powód zaczął krzyczeć do pozwanego, że chciał mu ukraść łódkę; nazwał go złodziejem. Pozwany nakazał powodowi opuszczenie jego posesji. Pozwany powiedział powodowi aby zadzwonił na policję i odwrócił się chcąc odejść.

Wówczas powód złapał pozwanego za odzież i odwrócił w swoją stronę. Powód zaczął ubliżać matce pozwanego mówiąc że „jest k... skoro takiego złodzieja urodziła”. Wtedy pozwany uderzył powoda ręką w okolice oka.

Sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego A. R. co do przebiegu zdarzenia.

Jego zeznania korespondują bowiem ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W szczególności potwierdził to sam powód zeznając zarówno w niniejszej sprawie jak i wcześniej w toku postępowania karnego.

W niniejszej sprawie powód zeznał, że pomiędzy nim a pozwanym doszło do – jak to określił – głośniejszej sprzeczki z powodu przestawionej przez pozwanego łódki.

Zeznał, że pytał tylko pozwanego dlaczego się rządzi.

Jednakże Sąd wziął pod uwagę, że w toku postępowania karnego powód zeznał, że oskarżył pozwanego o to, że chciał mu ukraść łódkę i wtedy otrzymał uderzenie. (k. 244-145 akt).

Sąd w niniejszej sprawie nie przyjął wersji powoda, że uderzenie otrzymał on już kiedy odchodził od pozwanego.

Powód zeznał, że była rozmowa i uderzenie pozwanego; uznać więc należy, że do uderzenia powoda przez pozwanego w trakcie sprzeczki a nie jak próbował twierdzić powód gdy już od pozwanego odszedł.

Stanowisko Sądu znajduje również potwierdzenie w zeznaniach złożonych przez powoda w toku postępowania karnego, gdzie wprost podał, że że kiedy otrzymał uderzenie stał do pozwanego przodem (k. 244-145 akt karnych).

W ocenie Sądu gdyby zaś – jak twierdzi odchodził już od pozwanego byłby do niego odwrócony tyłem.

A co za tym idzie potwierdza to wersję pozwanego, że uderzył on powoda gdy powód wulgarnie wypowiedział się o jego matce.

Potwierdza to również zeznanie powoda złożone w niniejszej sprawie gdzie podał, że uderzenie go przez pozwanego to był moment.

Sąd dał również wiarę twierdzeniom pozwanego, że w trakcie zdarzenia powód był pod wpływem alkoholu.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności karty informacyjnej Szpitala (...). A. w Z. (k. 50 akt karnych) wynika, że w dniu zdarzenia powód został przywieziony do szpitala po spożyciu alkoholu.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd uznał, że zachowanie powoda było naganne.

Będąc bowiem pod wpływem alkoholu z w zasadzie z błahego powodu wszczął z powodem kłótnię podczas której ubliżał powodowi zarzucając mu kradzież i wypowiadał się wulgarnie po jego matce.

W ocenie Sądu to naganne zachowanie powoda pozostawało w związku

z powstałą szkodą, bowiem gdyby nie zachowywał się agresywnie i wulgarnie do w stosunku doi pozwanego, w szczególności nie wyraził się wulgarnie o jego matce do szkody powoda by nie doszło.

Biorąc to pod uwagę Sąd uznał przyczynienie się powoda do szkody w wysokości w wysokości 70 %. i obniżył wysokość zadośćuczynienia o powyższy procent.

Tytułem odszkodowania powód dochodził kwoty 15.000 zł. tytułem kosztów dojazdów do szpitali we W. i K. . kosztów odwiedzin rodziny w szpitalach, zakupu leków, kosztu operacji w K., dodatkowego wyżywienia oraz utraty zarobków. Zgodnie z art. 444§1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Odszkodowanie przewidziane w art. 441 §1 k.c. obejmuje wszelkie wydatki pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia jeżeli są konieczne i celowe.

Sąd uwzględnił roszczenie powoda o zwrot kosztów dojazdów do szpitali w wysokości 1.500 zł. Jak bowiem wynika z okoliczności sprawy po zdarzeniu i wyjściu ze szpitala powód leczyl się w K. i W..

W dniu 23.04.2010r., i 1.10.2011r. powód przeszedł zabiegi oczu w Centrum (...) w K. operację z związku z utrzymującym się podwójnym widzeniem po doznanym urazie.

Do K. – jak wynika z zeznań powoda- wozila go M. D. i K. B..

M. D. i K. B. słuchane w charakterze świadków potwierdziły powyższe okoliczności.

K. B. zeznała że w 2010r., wiozła powoda do K. w związku z planowaną operacją oka. Zeznał, że jechali wówczas samochodem A. (...) i powód dawał jej około 300-400 zł., na paliwo. Dwukrotnie do Karkowa wiozła powoda M. D. która również potwierdziła powyższą okoliczność oraz fakt że powód tankował samochód którym jechali.

Z przedłożonych przez powoda rachunków (k. 45 akt) wynika, że koszt jednego przejazdu do K. wraz opłatą za autostradę wynosił 387,11 zł.

Biorąc pod uwagę odległość od miejsca zamieszkania powoda do krajowa (około 300 km) i koszt paliwa wynikający z przedłożonych rachunków (4,65 zł./litr) uznać nać należy, że rachunki przedłożone przez powoda są wiarygodne.

Koszt więc trzykrotnego przejazdu powoda do K. wyniósł około 1161 zł.

Ponadto z zeznań świadka M. dudek wynika, że wozila ona również powoda trzykrotnie na klinikę okulistyczną do W.. Jak podała koszt benzyny którą powód opłacał wynosił 100 zł., w sumie był więc to koszt 300 zł.

Również świadek Z. D. (2) potwierdził, że dwukrotnie wozil powoda do W. do szpitala i powód pokrywał koszt benzyny.

Wprawdzie świadek nie potrafil powiedzieć ile wynosił wówczas koszt benzyny Uznać jednak należy, że był on porównywalny z tym jaki wskazała M. D. tj około 100 zł.

Jest to bowiem uzasadnione odległością od miejsca zamieszkania powoda (około 65 km) i ceną wówczas benzyny (około 4,65 zł/litr).

Z tych tez powodów koszty dojazdu do szpitali wskazane przez powoda na kwotę 1500 zł., Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd uwzględnił roszczenie powoda w zakresie żądania zwrotu kosztów operacji oka w K..

Jak bowiem wynika z przedłożonego przez powoda rachunku koszt operacji oka wykonanej w Centrum (...) w K. w dniu 23.04.2010r; w wyniósł 2.500 zł.

Sąd uwzględnił również roszczenie powoda w zakresie kosztów związanych z zakupem leków (400 zł).

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powód przeszedł kilka zabiegów związanych z doznany urazem oka.

Z kart informacyjnych leczenia szpitalnego wynika, że miał zalecane przyjmowanie leków B., T., T., D., M., O., C..

Roszczenie więc powoda o zwrot kosztów zakupu tych leków- jako związanych z wypadkiem jakiemu ulega – jest zasadny.

Sąd uwzględnił również roszczenie powoda w zakresie utraconych zarobków w wysokości 7.200 zł.

Zgodnie z art. 361§2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wynika z tego że szkoda majątkowa w rozumieniu prawa cywilnego występuje w dwóch postaciach; Strat jaka poniósł poszkodowany w wyniku zdarzenia oraz nie uzyskania przez niego korzyści. Utrata korzyści polega na nie powiększeniu się czynnych pozycji majątku poszkodowanego, które by on uzyskał gdyby nie została mu wyrządzona szkoda.

Sąd uznał, że powód wykazał, że w związku z zaistniałym zdarzeniem utracił on zarobek.

Jak bowiem wynika z okoliczności sprawy przed zdarzeniem powód był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...). Zoo w Z. na stanowisku operatora.

Kiedy pracował powód zarabiał średnio 2.495,78 zł.

W okresie od 1.09.2009r., do 1.03.2010r., powód przebywał na zasiłku chorobowym, który wynosił:

- wrzesień 2009r – 1598,10 zł
- październik 2009r – 1651,37 zł;
- listopad 2009r – 1598,10 zł;
- grudzień 2009r – 1651, 37 zł;
- styczeń 2010r. - 1651, 37 zł;
- luty 2010r. – 1491,56 zł;
- marzec 2010r.- 53,27 zł;

W okresie od 2.03.2010r., do 30.05.2010r. , powód przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym. (90%) w wysokości:

- marzec 2010r- 1797,60 zł;
- kwiecień 2010 - 1797,60 zł;
- maj 2010r - 1797,60 zł;

W okresie od 31.05.2010r – 26.12.2010r powód przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym. (75%) w wysokości:

- maj 2010r. – 49,94 zł;

- czerwiec 2010r.- 1498,20 zł;
- lipiec 2010r.- 1548,14 zł;
- sierpień2010r.- 1548,14 zł;
- wrzesień 2010r; .- 1498,20 zł;
- październik 2010r; 1548,14 zł;
- listopada 2010r; .- 1498,20 zł;
- grudzień 2010r;- 1298,44 zł.

W sumie w okresie pobytu na zasiłku rehabilitacyjny powód osiągnął świadczenie w wysokości 25.575,34 zł.

Gdyby świadczył pracę jego dochód wyniósłby za ten okres 39.932,48 zł.

Powód uzyskał więc wynagrodzenie mniejsze o 14.357,14 zł.

Jego roszczenie więc o zasądzenie kwoty 7.600 zł., z tytułu utraconego zarobku Sąd uznał za zasadne.

Sąd nie uwzględnił roszczenia powoda o zapłatę kwoty 1.000 zł. z tytułu kosztów odwiedzin rodziny w szpitalach.

Na tę okoliczność oprócz podania ogólnej kwoty – 1.000 zł., powód

nie przedłożył żadnych dowodów w szczególności w zakresie kto go odwiedzał, gdzie i jakie koszty w związku z tym poniósł.

W toku postępowania ustalono tylko, że powód był dowożony do szpitali

K. i W. przez byłą żonę i jej córkę, ale te koszty sąd uwzględnił już przy zwrocie kosztów dojazdu.

Sąd nie uwzględnił również roszczenia powoda w zakresie aby w związku z urazem ponosił jakieś dodatkowe koszty związane z wyżywieniem. Sąd uznał więc jego twierdzenia w tym zakresie za gołosłowne i nie uwzględnił roszczenia w zakresie kwoty 2.400 zł.

Biorąc to pod uwagę Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda w zakresie odszkodowania do kwoty 11.600 zł.

Również w zakresie odszkodowania Sąd uznał przyczynienie się powoda do szkody w wysokości 70 %. i obniżył wysokość zadośćuczynienia o powyższy procent.

Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne do kwoty 55.000 zł. , z tytułu zadośćuczynienia i 11.600 zł., z tytułu odszkodowania. Co daje łączną kwotę 66.600 zł.

Uwzględniając przyczynienie się powoda do szkody w wysokości 70 % powodowi należna jest kwota 19.980 zł (66.600-46.620 = 19980 zł.)

I taką też kwotę sąd zasądził na rzecz powoda.

Odsetki sąd ustalił od dnia wniesienia powództwa (doręczenie pozwanemu odpisy pozwu).

O odsetkach ustawowych orzeczono zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481 k.c., według której jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł szkody i chociażby opóźnienie było przez dłużnika niezawinione. Wymagalność świadczenia, którego termin spełnienia nie jest oznaczony wynika z art. 455 k.c., zgodnie z którym świadczenie powinno być wówczas spełnione

niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Początek wymagalności określono na dzień doręczenia pozwanemu odpisu pozwu.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. biorąc pod uwagę stopień uwzględnienia roszczeń powoda.

Powód wygrał spór w 27% (żądanie wynosiło 75.000 zł., roszczenie uwzględniono do kwoty 19.980 zł).

Powodowi należy się więc zwrot 27 % kosztów zastępstwa procesowego, opłaty od pozwu a więc kwota 2.151,09 zł (3.750 zł., opłata od pozwu, 3.600 koszt zastępstwa procesowego pełnomocnika 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 600 zł., zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego = 7.967 zł x 27 % = 2.151,09 zł).

Obowiązany jest natomiast ponieść na rzecz strony pozwanej zwrot kosztów procesu w wysokości 2.640,41 zł (3617 zł x 73% = 2.640,41 zł).

Ostatecznie więc na rzecz strony pozwanej zasadzono kwotę 489,32 zł.

O kosztach związanych z wynagrodzeniem biegłych pokrytych tymczasowo z wydatków budżetowych orzeczono w takim samym procencie.

Z wydatków budżetowych tytułem wynagrodzenia biegłych pokryte zostały koszty w wysokości 151,64 zł.

W związku z tym Sąd nakazał powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotę 110,70 zł (powód przegrał proces w 73 %), zaś pozwanemu kwotę 40,94 zł. ,(pozwany przegrał proces w 27%).

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o powołanie biegłych z zakresu okulistyki oraz lekarza medycyny pracy (k. 138).

W sprawie przeprowadzony został dowód z opinii biegłego z zakresu okulistyki , który ustalił stopień uszczerbku na zdrowiu powoda oraz zawarł tam treści z W. ze stanem zdrowia powoda i jego rokowaniami na przyszłość.

Niczym nie uzasadnione jest więc powołanie innego biegłego z zakresu okulistyki. Opinia biegłego przeprowadzona w sprawie jest- w ocenie sądu – pełna jasna i nie budzi wątpliwości co do rzetelności jej sporządzenia.

Sąd również w tym miejscu chce zaznaczyć, że biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, nie są wymagane specjalne wiadomości z zakresu okulistyki i medycyny pracy aby stwierdzić, iż osoba u której występuje podwójne widzenie przy każdym skręcie głowy nie powinna prowadzić ani samochodu ani obsługiwać ciężkiego sprzętu.

Powoływanie więc biegłego na tę okoliczność- zdaniem sądu jest bezprzedmiotowe,

Z tych też opinii Sąd wniosek pełnomocnika pozwanego w tym zakresie oddalił.

Biorąc to pod uwagę Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.